

Obsah čísla

Zastávecké stránky.....	1
Propanbutanová story.....	2
Zlo v nás.....	2
Fan Daniel.....	3
Kabelová televize II.	4
Obyvatelé Zastávky se učí žít s Romy a cizinci.....	5
Divadlo Prádelna láká.....	6
Oslava prvních narozenin.....	6
Region na Internetu II.....	7
Činčily.....	8
Přednáška o pískovcích.....	8
Koncepce rovoje města Rosice	8
Pamětní kniha obce Zastávka (7. část).....	10

**E-metro. Tištěná verze
Internetový měsíčník
obce Zastávka
Květen 2002**

Číslo připravili: Katarína Rusnáková (e-metro@volny.cz); Martin Horký (martin.horky@volny.cz); Petra Jancková (petra.janckova@email.cz); Věra Mynářová; Edita Králová; Tereza Nováková; Monika Kolegarová; Lucie Franková; Václav Němec (vaclav_nemec@seznam.cz)

www.volny.cz/e-metro

Na Vaše příspěvky a komentáře se těšíme na adrese:

e-metro@volny.cz

Zastávecké stránky

Věra Mynářová

Žijeme v době informačních technologií, které víc a víc pronikají do našeho každodenního života. Někdo si to možná nepřipouští, ale kdo nechá moderní techniku do svého života proniknout, rychle si uvědomí, nakolik je užitečná a kolik dokáže ušetřit času.

Minulé století bylo často nazýváno „stoletím informací“ a o tomto století to bezpochyby platí dvojnásob. V uspěchané době, jako je tato, člověk zajisté uvítá, pokud má k dispozici informační zdroj, kde má pěkně nashromážděny všechny užitečné informace o místním dění. A takovým místem jsou bezpochyby pro Zastáveckáky www stránky obce. V poslední době k naší informovanosti přispívá také kabelová televize. Je dobré, že ji tu máme, nicméně ani teď nelze www stránky obce odsouvat do pozadí.

Tyto dva informační zdroje lze jen těžko srovnávat, protože každý z nich je orientovaný trochu jiným směrem. Kabelová televize informuje stručně o těch nejaktuálnějších událostech. Ale když si nevzpomenu, zda moje lékařka ordinuje následující den dopoledne či odpoledne, určitě se to dozvím právě na www stránkách. Ty byly v mém případě zdrojem vůbec prvních informací

o obci, když jsem se do ní měla přistěhovat. Tady jsem se dozvěděla co všechno vlastně v obci máme, kde je úřad, knihovna či škola a také základní informace o uprchlickém táboře, který pro mě byl před přistěhováním „neznámým strašákem“.

Nelze ani opomíjet informace, které se zde člověk dozví o dění na obecním úřadě. Jako občana mne zajímá, jaké je dění v místní samosprávě a jak to tu funguje. A věřím, že ne-

jsem sama, pro koho jsou tyto informace důležité. Právě v tomto roce, ve kterém máme jít k volebním urnám a rozhodnout, kdo bude v naší obci rozhodovat v příštích letech, by se o tom člověk měl zajímat co nejméně.

Jako občana této obce mne www stránky zajímají a mám zájem o to, aby informace na nich byly pravidelně aktualizovány a byly co nejúplnější. Pevně doufám, že naši úředníci nám v tom budou vycházet vstříc.

Propanbutanová story od *Petry Jančkové*

Bylo nebylo, vlastně zpočátku bylo, a to pěkně veřejně, nijak tajně, Kocourkov nebo tak nějak se to město jmenovalo. V Kocourkově, jako ve správném městě, měli svého starostu, své radní, své podradní, dále pak radítky a také radlice. A všichni tito moudří a moudré se jednoho dne uradili, že by bylo dobré zavést do Kocourkova plin. Čtete dobře, moudré hlavy, plin. Neboť plynu, a zvláště toho propanbutanového se radní báli jako čert kříže.

Ale komu není rady, tomu to ani o radlici nepomůže. Radní se uradili, plin byl zaveden. Ko-

courkovští si drbou brady co s ním. Topit se s ním nedá, sporáky po něm vypovídají poslušnost a unikne-li nějaký ten krychlový metříček do ovzduší, mění i řezníkovice Baryn barvu srsti.

Když už všichni měli nadýchanou poslední promile, ozval se přídušeným hlasem švec Šťovíček řka, že jako by rád věděl, kde se tady vlastně ten sajrajt vzal a kdo to jako všechno spískal.

A to neměl dělat. Starosta, radní, podradní, radítky a radlice nevyjímaje se dohráli. Začali něco říkat o nevděku, který

vládne světem, prskali a sršeli bleskami a jiskrami na všechny strany a hlavy. Když tu náhle velká rána, statická elektřina smíchaná s plinem – tím nedochůdčetem neviditelným – udělala své a Kocourkov, nebo jak se ten kraj světa jmenoval, byl bez všech radítků, radních, podradních a starosty, jen ty radlice zbyly – snad aby bylo čím příště něco „zvorat“.

Vážené moudré hlavy, neberte to jako návod jak dělat komunální politiku, avšak neusínejte na vavřínech, neboť jak jistě víte, i když se mi to těžko říká, příklady táhnou.

Zlo v nás

Daniel Balušek; Český hrad březen 2002; vybral Martin Horký

Jen velmi málo si uvědomujeme kolik zla a negativních emocí každý den vyprodukuje a vypustíme do svého okolí. A to nemusíme nutně být sériovými vrahy, lupiči či násilníky. Jsme lidmi permanentně naštvanými, navýsost zlobnými, přesvědčenými o své jediné správné pravdě. Valíme se neohroženě ulicemi a maje na paměti svou výlučnost tvoříme jednolitě stádo řinčící mobilními telefony. Neohlížíme se nalevo, napravo, vnímáme jen sebe sama. Sociologové na tento jev mají dokonce teorii. Prý se tak v předlidněných aglomeracích pudově bráníme a ostatní vnímáme jen jako stromy, jako laciný kompars.

Občas, když nám není zrovna do smíchu, když nás zasáhla nějaká krize, si klademe otáz-

ku: „Proč já? Vždyť jsem nikomu neublížil(a).“ A je to vážně tak? Troufám si tvrdit, že není. Každý den stokrát, možná tisíckrát někomu ublížíme, aniž bychom si to vůbec připustili. Stačí k tomu jen do někoho druhého strčit, byť nepozorností a neomluvit se mu. A křivda je na světě. Stačí nasadit konfrontační nebo ironický tón při jednání s kýmkoliv, i za situace, kdy jsme možná i v právu. Stačí, když děláme, že nevidíme maminku s kočárkem, která by ráda nastoupila do tramvaje. Stačí ujet sousedovi s výtahem jen proto, že si s ním nemám co říct.

Skoro nikdo už nevnímá co zla způsobuje jen pouhá negativní myšlenka. Naše vnitřní lamentování a přílišná kritičnost škodí hlavně nám samotným.

Nervozita, spěch, stres a shon všedního dne jen přikrmuje podhoubí zla, kterým zahlcujeme a otravujeme svět kolem nás. Tu vypěníme nad příliš dlouhou frontou v obchodě. Jindy spíláme o pár minut zpožděnému autobusu. Tady ta paní má ale ránu! Co se to tu válí za santuse? To je dneska hnusně. Proboha tady je lidí! Dochází nám vůbec, že v přeplněné čekárně u lékaře si tuhle větu řekne každý z nás? Kdo jsou potom lidi?

Záporný náboj našich myšlenek se nám s jistotou vrátí jako bumerang. Cítíme se unavení, skleslí, bez nálady. Zoufale hledáme cosi, co by nás rozptýlilo. Utíkáme tím sami před sebou, jelikož jsme si svůj neutěšený stav zavínili sami vlastní intolerancí, nadřazeností a absencí empatie.

Tuto rockovou skupinu znají především mladí lidé z mnoha zábav v našem okolí. Proto jsme se rozhodli přiblížit vám tuhle opravdu pohodovou kapelu.

Fan Daniel vznikli v r. 1993 v Moravském Krumlově. Tehdy hráli ve složení: bicí a zpěv: Tomáš Lerch, zpěv a baskytara: Jarda Hnilica, el. kytara: Daniel Hlado a klávesy: Milan Šebesta.

První tři roky jsou ve znamení prvních vystoupení a především neustálého zkoušení. V roce 1996 vydávají svoji první desku „Faraon“, o rok později „Chvilé pravdy“.

V roce 1998 mění Fan Daniel agenturu a vydávají třetí album „Tů dy da dy dau“. Tato deska jim přináší úspěchy jak v rádiích, tak v televizních hitparádách a skupina se objevuje i v televizních pořadech. V roce 2000 vychází zatím poslední album „Nad ránem“. Jeho první

křest proběhl během koncertu slavných Uriah Heep v Polné, kde FD dělali předkapelu.

Fan Daniel hrají převážně v okresech BO, ZN, JI a TR. Jejich repertoár je opravdu široký. Hrají jak česky, tak anglicky, ale i italsky. Za jedno vystoupení zvládnou asi 40 písní, z čehož je přibližně polovina z jejich vlastní tvorby. I když bývají považováni za „holčičí kapelu“, a oni sami tvrdí, že je to dobře, poslední dobou se na jejich zábavách objevuje více mužů. FD se snaží oslovit opravdu širokou skupinu posluchačů, a proto na jejich zábavách můžete potkat jak čerstvě patnáctileté, tak i mnohem starší.

Osobně můžu vřele doporučit návštěvu jejich zábav, protože v případě Fan Daniel není nejen co poslouchat, ale i na co se dívat (především pro dámy).

Složení

Jarda Hnilica: zpěv, akustická kytara

David Sedlák: bass kytara, doprovodný zpěv, housle

Mirek Čiháček: el. kytara, doprovodný zpěv, vokály

Felix Holáň: klávesy

Tomáš Lerch: bicí, doprovodný zpěv, vokály

Tipy redakce: Domovy básníků, Duet, Pohřební hlídka, Harley, Variace na renesanční téma

Termíny nejbližších zábav: Babice 3.5., Náměšť 4.5., Hostěradice 11.5., Velká Bíteš 17.5., Nové Bránice 18.5., Ivančice 24.5., Dámský klub Šelepova Brno 25.5., Mor. Krumlov 31.5..

Internetové stránky:

www.fandaniel.cz

Rozhovor s „Fandanama“

Jak jste se dostali k hudbě?

Felix Holáň: Většina z nás navštěvovala lidovou školu, takže nás k hudbě v podstatě dostrkali už rodiče.

David Sedlák: Nejdřív jsem hrál na housle, ale když učitelku vystřídal učitel, tak jsem začal jezdit na futrálu z kopce. K basové kytáře jsem se dostal v 16 letech.

Jaký je váš názor na českou hudební scénu?

Tomáš Lerch: Myslím, že všechno je jen o penězích.

Jarda Hnilica: Jo, přesně, souhlasím s tím. Tady je to no comment.

Mirek Čiháček: Ona nějaká je?

Co považujete za dosud největší hudební úspěch?

Tomáš Lerch: Asi to, že se nám podařilo vydat druhé CD. Jmenuje se *Nad ránem* a myslím, že je fakt hodně dobrý. Některé z písniček budete moct slyšet i v rádiích Proglas, Kiss Hády, Impuls, Vranov a Český rozhlas.

Které skupině byste nejraději dělali předkapelu?

Jarda Hnilica: Rád bych si zahrál s Lucií. Nedávno jsme hráli s Kryštofem, ale jinak je mi to v podstatě jedno. Často hrajem

s dalšíma regionálníma kapelama.

David Sedlák: Megadeth

Máte nějaký svůj hudební vzor?

Felix Holáň: Moje životní láska je Oskar Peterson :-)

Většinu textů si skládáte sami. Kde berete inspiraci?

Tomáš Lerch: Baby a sex, co jiného. Je to poznat ze spousty našich písniček, např. *Do ní, Semetriky, Čarodějka,...*

Kdo se čím podílí na nových písničkách?

pokračování na str. 4

Rozhovor s „Fandanama“

pokračování ze str. 3

Jarda Hnilica: Je to jednoduchý - někdo přijde s nápadem a ostatní k tomu něco přidají. Někdy nám písničky skládají kamarádi.

Plánujete natočit CD z písniček, které máte na kazetách?

Tomáš Lerch: Napadlo nás to, jenže zase v tom hrajou roli peníze. Chtěli bysme udělat nějaký výběr z písniček, které jsem natáčeli pro České Rozhlas a z Tůdudadydau.

Máte k nějaké písničce natočený videoklip?

Tomáš Lerch: Natáčeli jsme jeden k písničce *Neusinám* a taky k *Ťap ťapy ťapy ťap* (=Tůdudadydau). Jo a taky *Holka na pořád*, která byla mimo jiné i v Medúze.

K jakým změnám v obsazení kapely došlo a proč?

Tomáš Lerch: Odešel nám kytarista Daniel Hlad'o. Jeho místo zastoupil klávesák Mirek Čiháček a na klávesy teď hraje Felix Holáň. Daniel totiž získal práci v Německu, takže by se hraní v kapele nedalo časově zvládnout.

Jaký vztah máte k ostatním kapelám?

Jarda Hnilica: Neberem je jako konkurenci, spíš jako kamoše. Prostě se domluvíme a zahrajeme si spolu. Řekl bych, že mezi námi není žádná rivalita.

Vystupujete někdy i mimo jiho-moravský kraj?

David Sedlák: Jo, z vlaku :-)

Mirek Čiháček: Ne, vážně. Hrajeme většinou na Moravě, občas

zabrousíme na Vysočinu, ale soustředíme se spíš tady na okolí. Jinde vystupujeme jen na festivalech.

Jaké je vaše povolání?

Tomáš Lerch: No, já jsem teď hospodskéj. Tato práce mi vcelku vyhovuje. Jednou bych k tomu ale rád přidal i kachní farmu (*pozn. redakce:* Tomáš je na kačenky založený :-))

Mirek Čiháček: Já dělám skladníka.

Jarda Hnilica: Já su pijan – ladič ... teda ladič pian :-)

David Sedlák: Zařizuju si živnost jako umělecký kovář.

Felix Holáň: Já studuju na lékařské fakultě a nedávno jsem udělal zkoušky z gynekologie. Mám to za tři, je to dobrý :-)

Vidíte se dost často, nelezete si na nervy?

Tomáš Lerch: No, my se zas tak často nevidíme, vlastně jenom na zkouškách a na zábavách. Zatím je to dobrý.

Váš největší zážitek z vystoupení?

Tomáš Lerch: Bylo to nedávno na zábavě v Nových Bránicích, kdy nám vylezla holka na pódium a tancovala jak u tyče, akorát bez tyče. Musím podotknout, že nebyla zrovna štíhlá a když ji začali její „kamarádi“ svlékat, museli jsme to stopnout, aby to nedošlo moc daleko.

Mirek Čiháček: Když jsem ji viděl, musel jsem se smát :-)

Felix Holáň: To prostě nešlo udržet vážnej ksicht. Já jsem ale přes Jardu neměl moc dobrej výhled.

Kabelová televize II.

Tereza Nováková

Vzhledem k tomu, že můj první článek nijak nemotivoval správce kabelové televize k nápravě nedostatků, rozhodla jsem se, že na ně upozorním podruhé.

Pokud jste sledovali 13. a 14. dubna naši kabelovku, určitě jste se divili. Nevím, zda se v její redakci rozhodli, že budou vydávat kroniku, každopádně jsme po oba tyto dny mohli sledovat pozvánky na únorové akce. Zřejmě se reprezentační ples opravdu vydařil.

Mnoho pokroků se za měsíc nestalo. Grafika je stále na velmi nízké úrovni, pozadí je monotónní. Všechny články jsou také dělány úplně stejně, tedy až na obchůdek „Něco pro zdraví“, který zaujme nejvíce.

Snad za jediný dobrý nápad považují vysílání obecního rozhlasu ve vysílání.

Jinak redakci stále chybí nápady, i když do jedné z reklam už dokonce přidali i fotky. Podbarvení hudbou také stále chybí. Nevím, co doporučit více, než inspiraci okolními kabelovými televizemi, které jsou na vysoké úrovni, což jsem psala už minule. Jak je však vidět, k ničemu to nevedlo.

www.volny.cz/e-metro

e-metro@volny.cz

Obyvatelé Zastávky se učí žít s Romy a cizinci

Miloš Šenkýř; Rovnost – Brněnský a jihomoravský deník, 15.2.2002

Zastávka u Brna – Dvacet milionů korun letos stát poskytl na unikátní projekt Soužití, který odstartoval v Zastávce u Brna. V jeho rámci se učí obyvatelé spolupracovat na obnově obce s Romy a s klienty utečeneckého tábora a takzvaného integračního azylového střediska.

Součástí projektu je mimo jiné obnova řadových domů kolem silnice směrem na Třebíč, v nichž bydlí právě Romové. Právě tato část Zastávky působí nyní více než odstrašujícím dojmem. „Snažíme se dát obyvatelům pocit domova a sounáležitosti k němu, vytvořit možnost pro vhodné trávení volného času a prezentaci vlastních kulturních aktivit,“ říká starosta Zastávky Petr Pospíšil (nezávislý).

Podle něj právě podíl na obnově domů může být velice důležitý. „Bytový komplex jsme převzali ve velice špatném stavu při likvidaci uhelných domů.

Romové tam mají většinou řádné smlouvy, nechceme ale z komplexu vytvořit ghetto. Naším zájmem je propojit je s obcí,“ dodal starosta. Připomněl, že se tak snaží využít možností multikulturního prostředí, které v obci v minulosti vzniklo vytvořením utečeneckého zařízení i umístěním Romů do zastáveckých bytovek.

Vloni uvolnil stát na projekt pět milionů a obec přispěla více než jedním milionem. Letos radní počítají s částkou asi pěti milionů a od státu dostanou čtyřikrát více. „Podobných příležitostí moc není, a tady máme možnost pomoci tomu, aby se neopakovaly problémy, které vedly například ke vzniku odstrašujícího Chánova a dalších romských kolonií. Romové mají nájemní smlouvy, mohou se naučit žít s dalšími obyvateli Zastávky,“ zdůvodnil státní podporu předseda poslaneckého pod-

výboru pro menšiny František Pejřil (ODS).

Podporu dotaci dali ve vzácné shodě i další politici. „Zlepší se více než nepříjemná situace bytového fondu, navíc vznikne možnost ubytovat lidi, kteří odcházejí z azylového střediska a mají zájem v Zastávce zůstat,“ doplnila poslankyně Zdeňka Stránská (ČSSD).

Zastávecký projekt počítá kromě obnovy a budování bytového fondu mimo jiné s vybudováním dětského hřiště, opravou kulturního střediska, zkvalitněním vzdělávání dětí žadatelů o azyl, zřízení školního klubu a rozšíření nabídky pro trávení volného času. Současně tvůrci projektu počítají s tím, že se zvýší i informovanost obyvatel o dění v obci.

Celkové odhadované náklady se pohybují kolem šedesáti milionů korun.

Pozvánka

Miss Rosice 2002

Dům dětí a mládeže Rosice vás srdečně zve na finále IX. ročníku soutěže Miss Rosice 2002. Největší společenská událost roku se koná **v pátek 10. 5. 2002 v 17.00 hod.** (vstup od 16.00 hod.) v Kulturním domě Cristal Rosice. Srdečně zveme rodiče, děti, babičky i dědečky, všechny známé a přátele. V bohatém programu uvidíte ukázky z muzikálů, vystoupení mažorettek, gymnastek, aerobiku a taneční skupiny Mighty Shake. Vstupné: dospělí, studenti – 40 Kč, děti 4–15 let – 20 Kč, děti do 3 let – zdarma.

Absolventské koncerty ZUŠ Rosice

V pátek dne **10. května a 17. května 2002 vždy v 17.00 hodin se budou v sále ZŠ konat tradiční absolventské koncerty, spojené s výstavou absolventských prací.** Letos je sedm absolventů ve výtvarném oboru a 19 absolventů ve zpěvu, hře na klavír, trubku, tento, kytaru, akordeon a příčnou flétnu. Dále již předem zveme na závěrečný žákovský koncert, který se bude konat **v pátek 7. června v 17.00 hodin** v sále kulturního domu Cristal.

Divadlo Prádelna láká: Je tu obyčejná hra o obyčejných lidech

Pavel Strašák

Vážení přátelé, příznivci divadla Prádelna i vy, kteří se jimi teprve chystáte stát,

vězte, že k tomu budete mít v nejbližší době tu nejlepší příležitost. Rosický ochotnický spolek totiž chystá dne prvního měsíce června premiéru svého nového kousku a ten bude věru k nakousnutí.

Potemnělý název „Stínohra“ plně odráží plazivé nálady zšeřelých panelákových obýváků, kde jenom magické světlo obrazovky vychrchlává v chaotické frekvenci nafialovělé přízraky, kde se v mrtvém čase po pravidelném dílu tisícíhlavého seriálu rozprostře prázdnota, z níž jako z temné hladiny vystupují tíživé pochybnosti: „Oj, kam já to až mohl do táhnout, kde já teď mohl být, kdyby...“ pomyslí si nejspíš čtyřicátník a radši odzátkuje další smutné pivo. „Ach, já mohla být i modelkou, kdyby...“ zamyslí se u dřezu žena v natáčkách.

Však pozor! Žádné strachování, že by vám snad Prádelna servírovala všední životy jedné všední rodiny jako lacinou pa-

rodii. Nakáleli bychom si i do vlastního bazénku! Spíše se pokoušíme metodou brutální sondáže odkrývat poryvy vášní, emocí, vzpomínek a nadějí zainteresovaných postav, které přes všechna ta zklamání a dětské křivdy přece jen mají své ideály, své sny a touhy. A díky mateřské péči médií jim mohou být stále nablízku a nechávat je vstupovat do svých životů. Ó, být jako Jágr, Goťák či Naomi Campbellová, kdo z nás nemá nějaký ten skrytý vzor? I beze-lstné snění však skýtá netušená úskalí!!!

Bez nadsázky můžeme slíbit, že na své si přijde široká škála diváků, počínaje příznivci Nad'i Urbánkové, přes hornické patrioty a potencionálními adepty alternativních psychoterapeutických metod konče.

Bližší informace o premiéře a dalších reprízách Stínohry naleznete na četných plakátovacích plochách ve vašem bohubilém městečku (o němž jenom zlí jazykové tvrdí, že je jen

obydlenou křižovatkou) a od léta též snad na:

www.divadlopradelna.cz

Pro lepší orientaci ještě stručně připomínáme čítanková data: Prádelna – spolek ochotnický byl založen r. 1994 v Rosicích a má na kontě jak několik klasických titulů (Hadrián z Římsů, Slaměný klobouk, Sluha dvou pánů, Hrátky s čertem) v režii Jarky Burešové st., tak i několik ryze autorských her kmenového scénaristy Pavla Strašáka (Mejdan, Duch hraběte Hohenberga, Jaderný potlach). Stínohra je další v řadě čistě autorských představení. V současnosti disponuje divadlo svoji stálou scénou na rosickém zámku, kde je možné narazit i na další kulturní aktivity (vernisaže, výstavy, koncerty, hostující představení). Svě dlouhé prsty má Prádelna (a to především díky dlouhým prstům Lukáše Volánka) i v hudebním festivalu Život na zámku, jehož devátý ročník se bude letos konat ve dnech 28.-29. 6. 2002 v zámeckém parku.

Vaše nejbližší stálá divadelní scéna, Prádelna

Oslava prvních narozenin

Lucie Franková, Monika Kolegarová, Edita Králová

Je to už rok, co vznikl elektronický měsíčník e-metro a při příležitosti oslavy se 12.4. poprvé sešla naše devítičlenná redakce. Někteří z nás se znali už déle a ti, kdo se neznali, si byli konečně představeni. Více než za

oslavu by se to dalo považovat spíše za sraz redakce. Projednávaly se problémy týkající se metra a jeho budoucích změn, padaly jednotlivé návrhy a nápady na jeho vylepšování. Postupně jsme probrali mnoho témat týkajících se metra, ale i takových, která jsou tomuto časopisu velice vzdálená. Nakonec naše diskuse pomalu utichala, každý se bavil spíše s tím, koho znal víc, a tak pomalu kon-

čila i oslava. Bylo na ní vyřešeno hodně problémů, ale mnoho otázek zůstalo pořád nezodpovězeno. Myslím, že taková setkání jsou přínosná jak pro upevnění vztahů mezi členy redakce, tak pro vyřešení všech provozních záležitostí.

Oslava se konala ve znovuo-tevřené restauraci Dominik na Dominikánské ulici v Brně. ***pokračování na str. 8***

Region na Internetu Střelice u Brna

Václav Němec

Stránky obce Střelice u Brna můžeme považovat za jedny z nejlepších v regionu, což potvrzují i úspěchy v soutěži Zlatý erb. Jako každá jiná stránka má však i tato své přednosti a nedostatky.

Grafika

Celkový dojem ze stránek je průměrný, volba barev ani celkové členění obrazovky nepůsobí vyrovnaně. Pokud uvážíme, že horní část zabírá titulek a menu, levou část druhé menu, je na hlavní rám vyhrazeno poměrně málo prostoru. Hlavní část stránky je tak silně potlačena. Taktéž o volbě barev bychom mohli diskutovat.

Co se týče volby písma a řádkování (prokladu), je situace poněkud různovější. Zvláště řádkování je řešeno znamenitě. Problémem je přehlednost; nápisy a důležité údaje by mohly být výraznější, delší texty by bylo vhodné rozčlenit na odstavce – dlouhý souvislý text ztěžuje čitelnost a orientaci v textu. Urči-

tá nepřehlednost je i u základních informací o obci, některé údaje, jako např. kontakty, by se lépe vyjímalily v tabulkách.

Obsah

Jednička s hvězdičkou. Bez diskuse. Rozsah informací je fantastický. Od zpráv ze zastupitelstva přes vyhlášky, poplatky, jízdní řády, kulturu, sport, osobnosti, turistiku až po otevírací doby hospod. Dokument o ochraně obyvatel je třešničkou na dortu. Člověk, který si dal práci se sepisováním těchto údajů zaslouží obdiv. Má to však háček – autor se zapomněl podepsat. Zvlášť zajímavě vypadají zprávy z obecního úřadu; tak dobré informace ze zastupitelstva by mohla Střelícím leckterá obec závidět...

Orientace na stránkách aneb Dvojitě menu

Jedno menu je víc než dvě menu. Nechápete? Vysvětlíme. Na stránkách obce Střelice použil autor dvě menu. Ale jedno by

bylo lepší. Proč, to je nasnadě. Horní menu spolu se zbytečně velkým titulkem zabírají prostor na úkor důležitější části stránky. Druhým bodem, který mluví pro použití jednoho menu, je snadnější orientace – veškeré nabídky jsou na jednom místě a návštěvník stránek nemusí přemýšlet, kde co najít.

Pokud jde o orientaci, musíme naopak pochválit možnost vyhledávání.

Aktuálnost

Aktuálnost by byli schopni posoudit nejlépe samotní občané Střelice. Zdá se však, že stránky jsou opravdu „udržované“ a webmaster dělá vše pro spokojenost návštěvníků. Dobrým nápadem je rozesílání žhavých obecních novinek prostřednictvím SMS.

Na závěr

Střelické stránky jsou právem hodnoceny velmi pozitivně. Grafická stránka poněkud pokulhává, chtělo by to větší nápaditost a barevnost. Vše je však vynahrazeno záplavou informací, v níž si každý najde, co potřebuje.

Laťka je nasazena vysoko. V příštím čísle se ji pokusí zdolat internetová prezentace Rosic, kterou můžete ohodnotit i vy, naši čtenář.

www.rosice.cz

<i>Klady</i>	<i>Zápory</i>
rozsah informací (!!!) rubrika Napsali o nás SMS rozhlas základní údaje o obci otevírací doby firem dokument o ochraně obyvatel možnost vyhledávání fotografie poplatky, vyhlášky, tiskopisy zpravodaj v PDF jízdní řády	celkové grafické řešení dvě menu občas chybí členění textu na odstavce www-odkazy jen na ministerstva korektury uspořádání rubriky Spolky neuveden zdroj textů orientace při přechodu mezi stránkami
<i>Hodnocení e-metra</i>	2

Činčily

Věra Mynářová

Věrní čtenáři e-metra už znají vyprávění o našem přistěhování do Zastávky, které si mohli přečíst v prosincovém vydání. Spolu s dvounohými členy rodiny se sem z městského bytu stěhoval také jeden čtyřnohý – činčilí samička Skipy. S tímto druhem zvířátek bych vás chtěla seznámit.

Činčily jsou známé spíše pro chov v kožešinových farmách, avšak v posledních letech si získávají oblibu u dětí i dospělých, a tak se s nimi můžete setkat v nejedné domácnosti. Nicméně velké množství lidí je zatím stále nezná, a tak by se vám mohlo stát, tak jako mně kdysi dávno, že se ocitnete ve specializované chovatelské prodejně a netušíte, co že to máte před sebou za a chlupatou kouli připomínající veverku.

Tato svérázná zvířátka pocházející z jihoamerických And. Jsou zvědavá, přátelská a v bytě

rychle zdomácní. Avšak vždy chtějí zůstat pánem situace. Nemají rády přílišné muchlování a mazlení, jsou tedy vhodné spíše pro starší děti. Pokud je při vypuštění z klece dostatečně nehlídáte, brzo najdete ohlodanou knížku či nohu od nábytku. Nezaprou v sobě hlodavce. Aktivní jsou navečer a v noci. Přes den spí. Jsou to tedy ideální společníci pro zaměstnané či školou povinné dvounožce. Výhodou je, že je přes víkend můžete nechat samotné.

Pokud tedy vaše ratoolest škemrá, že chce mazlíčka nebo někdo z dospělých touží po nenáročném společníkovi, můžete zvážit pořízení činčily. Ta se pak může stát vašim kamarádem na dlouhou dobu, protože činčily se běžně dožívají více než 10 let.

Více informací:

www.muweb.cz/zabava/cincila/

Oslava prvních narozenin

pokračování ze str. 6

jemné prostředí vybudované z podzemního spleení a doplněné velmi ochotným a usměvavým personálem vytváří přátelskou a pohodovou atmosféru. Restaurace nabízí a pořádá rauty, večírky, party, slavnosti, pracovní obědy, svatby a ostatní rodinné oslavy. Ceny jsou přijatelné i pro naši studentskou kapku a kuchaře můžeme jen pochválit. Rezervace je možné objednat na telefonních číslech 0603/871835 a 0605/288677. Návštěvu vřele doporučujeme.

Jaká byla přednáška o pískovcích?

Martin Horký, Vlastivědný spolek Rosicko-Oslavanska

Vlastivědný spolek pořádal v pátek 5. dubna přednášku jednoho z našich předních odborníků v oblastech geologie a mineralogie RNDr. Luboše Rejla.

Na přednášku přišlo docela velké množství lidí nejen ze Zastávky, ale také z Oslavan, Zbýšova, Rosic a Tetčic. Jen mě osobně mrzí, že se besedy nezúčastnil žádný kantor ze zastáveckých škol; nepřišli dokonce ani ti pozvaní. Paradoxem tedy zůstává, že na besedě, která byla uspořádána především pro občany Zastávky, bylo více přespol-

ních než místních. Neslyšet zasvěcená slova o našem kraji a našich často nedocenených památkách od uznávaného odborníka, který přednáší na několika českých univerzitách, bylo přinejmenším promarněnou šancí, která se už nemusí opakovat.

S pískovcem se přítomní mohli seznámit skutečně důkladně. V úvodu pan Rejl tuto horninu představil spíše z té odbornější – petrologické stránky. Následoval chronologický výčet použití pískovce od nejstarších dob téměř po dnešek. Stranou

nezůstaly ani slavné kamenické hutě a rody z Moravského Krumlova, Nové Vsi a Oslavan. Velmi dobře posloužily trojrozměrné ukázky jednotlivých druhů pískovce z nejrůznějších lokalit celé republiky. Všechna témata, kterých se pan Rejl během přednášky dotkl, byla doprovázena přehlednými tabulkami a obrázky, které kolovaly mezi lidmi.

Podstatnou část přednášky věnoval pan Rejl místním božím mukům.

pokračování na str. 9

Koncepce rozvoje Města Rosice

Rosický zpravodaj Rosa, květen 2002; vybral Martin Horký, redakčně kráceno

(..)

Vlastní činnosti Města Rosice

ŠKOLSTVÍ

Ostatní školy

Zvláštní škola, Rosice

Jedná se o odloučené pracoviště, spadající pod ředitelství ZvŠ Ořechov. Zřizovatelem je krajský úřad. Tato škola zajišťuje základní vzdělání pro žáky, kteří mají vzdělávací problémy a jsou doporučeni k docházce na základě odborné zprávy z pedagogicko-psychologické poradny a na základě přání rodičů. Škola je spádová pro celou oblast Rosicka, sídlí v prostorách rosického zámku, v současné době ji navštěvuje 58 žáků, z toho 12 přímo z Rosic.

Cílový stav zvláštní školy bude záviset na průběhu transformace školství. V současné době uvažované rušení zvláštních škol by znamenalo pro rosické děti jejich integraci do základní školy.

Základní umělecká škola Rosice

Tato škola má odloučená pracoviště v Zastávce a Říčanech. Zřizovatelem je krajský úřad a je spádová pro celou oblast Rosicka. ZUŠ se velkou měrou podílí na kulturním dění v Rosicích. Sídlí v budově Na Schodech č. 239, kterou má pronajatou za symbolickou cenu od Města Rosice, avšak která pro potřeby této školy není zcela vhodná a kapacitně dostačující.

Cílovým stavem pro ZUŠ je najít vhodné prostory s možností soustředění všech vyučovacích oborů (hudební, taneční, výtvar-

ný) a vybudování víceúčelového koncertního sálu. Jednou z možností je využít pro tento účel rekonstrukci severního křídla rosického zámku.

SPŠ a SOU nábytkářské Rosice, Říčanská 1158

Zřizovatelem této školy je krajský úřad. Součástí školy je také ubytovací zařízení pro studenty, školní jídelna a školní tělocvična. Školu navštěvují žáci z celé republiky. Vyučují se zde následující učební a studijní obory: dřevařská a nábytkářská výroba, truhlář, čalouník, čalounická výroba, zpracování dřeva (i uměleckořemeslné), nábytkářství a čalounictví.

V zájmu Města Rosice je udržet jedinou střední školu na svém katastru a úzce s ní spolupracovat na jejím rozvoji.

KULTURA

(..)

RKTV

RKTV přináší pravidelná zpravodajství o činnosti obce, diskusní pořady a přímé přenosy ze zastupitelstva. V současné době tyto činnosti zajišťuje tým sedmi osob na dohodu o pracovní činnosti. Město Rosice na tento informační kanál vynakládá ročně částku ca 400 000 Kč, příjem z inzerce činí průměrně 30 000 Kč ročně.

Výhledově bude třeba stabilizovat kádr pracovníků RKTV a přejít na profesionální systém jeho řízení, který by dosáhl minimálně ekonomické nezávislosti studia.

ROSA

Zpravodaj ROSA vydává Město Rosice 1× měsíčně jako jeden z prostředků informování občanů o činnosti městského zastupitelstva, městské rady, přijatých městských vyhláškách a další problematice ve vztahu k řízení a hospodaření města i městských organizací. Umožňuje však informování našich občanů i o životě v oblasti sportovní, kulturní, církevní a vyjádření jednotlivých občanů k dění v našem městě.

V nejbližší budoucnosti se žádné zásadnější změny v tomto systému nepřipravují.

Jaká byla přednáška o pískovcích?

pokračování ze str. 8

Pan Rejl je autorem velmi obsáhlé dokumentace téměř všech těchto pískovcových staveb na Rosicko-Oslavansku. Desítky kvalitních fotografií jen dosvědčily, kolik cenných, někdy i jedinečných kamenných památek ve svém okolí máme.

Dvuhodinová přednáška, myslím, každého nadchla a rozhodně si z ní odnesl velké množství informací, ke kterým má laik často velmi daleko. Najednou si začnete víc všimnout portálů, božích muk nebo jen kamenných doplňků, protože o tom něco víte. Víte, že to dělali mistři ve svém oboru z Oslavanska, jejichž potomci se zde často usadili. Najednou jste pyšní, že něco takového máme u nás na Rosicko-Oslavansku a že nám v tomto mohou leccos ostatní regiony jen závidět.

7. část

přepis kroniky: Petra Jancková, připravil: Martin Horký

Převzetí pamětní knihy

Usnešením obecního zastupitelstva ze dne 14. listopadu 1927, byl jsem já Karel Škoda, slevač v Zastávce č. 22 pověřen abych pokračoval ve vedení pamětní knihy zdejší obce.

Narodil jsem se v Rosicích u Brna dne 18. září 1896, do školy chodil jsem dva roky v Zastávce, na to vypovězením mého otce ze závodu a z bytu pro činnost v socialistickém hnutí odborovém roku 1904, odstěhovali se rodiče do Židenic u Brna, kde po škole obecné navštěvoval jsem školu měšťanskou.

Po úmrtí obou rodičů r. 1910 převezla mne moje babička Leisenerova zpět do Zastávky, dala mne vyučiti řemeslu slevačskému ve zdejších závodech a od té doby se ve zdejší obci zdržuji.

10. října 1927 zvolen jsem byl členem obecního zastupitelstva za stranu Čsl. sociálně demokracie a pověřen vedením této pamětní knihy.

Ujímaje se této funkce chci zachytiti události za léta 1922 až 1927, kdy tato pamětní kniha nebyla vedena poněvadž dřívější kronikář ředitel měšťanské školy pan Jakub Komenda se této funkce, a členství v obecním zastupitelstvu kamž byl zvolen na kandidátce občanské při volbách 16. září 1923 ze zdravotních důvodů vzdal v měsíci září 1924.

Škola obecná

Stav žactva na škole obecné r. 1921. 140 žáků, 126 žákyň = 266 žáků.

Učitelství sbor: řídicí učitel Cyril Hrouzek, učitel Karel Stehno, uč. Jan Příbyl, uč. Jan Černý. Téhož roku zrušen byl školní plat.

Ministerstvo školství a národní osvěty výnosem ze dne 26. listopadu 1918, č. 214, oznámilo, že náboženské úkony na školách obecných a středních a účast neb neúčast při nich je ponechána na náboženském citu žáků aneb vůli rodičů.

Škola měšťanská

Dle udání ředitele měšťanské školy zapsáno bylo pro školní rok 1920-1921 do první třídy této školy 35 hochů a 21 děvčat = 56 žáků. První třída školy měšťanské otevřena byla dnem 1. října 1920 výnosem zemské školní rady v Brně ze dne 4. září 1920 čís. 25.772 v souhlasu se zemským výborem Moravským.

Učitelství sbor: ředitel: Jakub Komenda; učitel: Antonín Rada, učitelka žen. ruč. prací: Božena Žáková z Babic, učitel náboženství římsko-katol.: Josef Pánek, kooperátor z Rosic.

Druhá třída otevřena 1. září 1921, výnosem zemské školní rady 9. května 1921 číslo 13.523. Počet žactva v obou třídách: 60 chlapců a 36 děvčat = 96 žáků.

Učitelství sbor rozšířen o odborného učitele Františka Jonáše pro třetí odbor, pro druhý odbor odbor. uč. Antonín Rada vyučoval do 1./10., potom přikázán byl do Valčic, a do konce r. vyučoval odb. uč. obecné školy Cyril Křehlík.

Legionáři

Prostřednictvím jednatele odbočky legionářského svazu místního občana Karla Dvořáka podařilo se mi zjistit jména občanů, kteří se zúčastnili bojů za svobodu Čsl. národa v legiích.

Bendl František, horník, nar. 10/VI 1882, zajat 18/V 1915 u Klementova za Vislou.

Dvořák Karel, nar. 2/I 1892, obchodní příručí, zajat 2/II 1915 v Gorlici.

Dvořák Josef, zámečnick, nar. 16/VII 1884, zajat 17/5 1915, Opatov, Ruské Polsko.

Hegner Konstantin, obchodní příručí, nar. 3/II 1896, zajat 29/VI 1915, Sokolov v Haliči

Kolesa Karel, slevač, nar. 11/V 1882, zajat 17/V 1915, Opatov, Ruské Polsko.

Krupica Alexandr, slevač, nar. 24/V 1896, zajat 28/VI 1916, u Berestečka, Halič.

Krupica Josef, zámečnick, nar. 18/III 1889, zajat při pádu Přemyslu, odejel s manželkou zpět do Ruska

Krupica František, soustružnick, nar. 30/III 1894, zajat 2/III 1915 u Katuše v Haliči.

Kadaňka Bedřich, stolař, nar. 1/III 1894

Kadaňka Bohumil, nar. 4/VII 1897

Neulinger Josef, zámečnick, nar. 7/VI 1896, zajat ve Volyni. Slouží dále v Čsl. armádě.

Patzelt Rudolf, slevač, nar. 6/XI 1889, zajat u Klementova za Vislou

Svoboda Otakar, vzorkař, nar. 2/X 1886, zajat 18/V 1915, Opatov Rus. Polsko

Svoboda Štěpán, zámečnick, nar. 26/12 1891, zajat na Italské frontě, zemřel po návratu domů v roce 1921

Švadlenka Josef, vzorkař, nar. 15/III 1892, zajat v r. 1914 v Černovicích, Bukovina

Všichni zde uvedení narodili se v Zastávce.

v příštím díle: škola, přestavba závodního hostince, čestné občanství ze zápisů obecních schůzí, dláždění silnici

